

Sygn. akt II Cz 659/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz (spr.)

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **M. L., T. L.**

przeciwko: **M. B., C. B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia S. C. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt I C 817/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 659/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, sygn. akt I C 817/11, odrzucił zażalenie S. C. na postanowienie z dnia 17 czerwca 2013 r. w przedmiocie odmowy przyznania wynagrodzenia mediatorowi.

W uzasadnieniu wskazał, że w obecnym stanie prawnym nie przysługuje zażalenie na odmowę przyznania wynagrodzenia mediatora. Przepis art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c. przewiduje jedynie możliwość zaskarżenia postanowienia w przedmiocie wynagrodzenia biegłego i należności świadków. Brak jest też innego przepisu, który stanowiłby wyraźną podstawę do przyznania wynagrodzenia mediatorowi od Skarbu Państwa lub od stron, co także wyklucza możliwość zastosowania w drodze analogi z ustawy przepisu art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c.

Postanowienie zażaleniem zaskarżył S. C., wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzucił naruszenie art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że przepis ten nie dotyczy kosztów mediacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Rejonowy bowiem słusznie przyjął, że nie przysługuje zażalenie na postanowienie sądu o odmowie przyznania wynagrodzenia mediatora, a w konsekwencji prawidłowo odrzucił zażalenie z dnia 27 czerwca 2013 r. (data nadania w placówce pocztowej) jako niedopuszczalne.

Należy wskazać, że katalog zaskarżalnych postanowień wylicza enumeratywnie art. 394 § 1 k.p.c. Zgodnie z przywołanym przepisem zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem jest m.in.: zwrot kosztów, określenie zasad ponoszenia przez strony kosztów procesu, wymiar opłaty, zwrot opłaty lub zaliczki, obciążenie kosztami sądowymi, jeżeli

1

strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy, koszty przyznane w nakazie zapłaty oraz wynagrodzenie biegłego i należności świadka (art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c.).

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy przywołany przepis nie wymienia wśród zaskarżalnych rozstrzygnięć postanowienia w przedmiocie wynagrodzenia mediatora. Orzeczenie tego rodzaju nie stanowi również rozstrzygnięcia o kosztach w rozumieniu art. 394 § 1 pkt 9 k.p.c.

Należało zatem przyjąć, że orzeczenie to nie podlegało zaskarżeniu i jako takie podlegało odrzuceniu na mocy art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c, co też Sąd I instancji słusznie uczynił.

W konsekwencji zażalenie podlegało oddaleniu, o czym orzekł Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem